

Skutočná Veľká Noc (staroveká homília)

Napísal Balek Robert
Nedeľa, 18 Apríl 2010 11:41

Veľká noc, ktorú slávime, je príčinou spásy všetkých ľudí, počnúc prvým človekom, ktorý je zachránený a oživený v nich všetkých. Ale to nedokonalé a časné bolo iba podobou a symbolom večného a bolo vymyslené na to, aby naznačilo skutočnosť, ktorá sa teraz začína. A keď je tu skutočnosť, symbol musí ustúpiť. Keď príde kráľ, nik nenechá živého kráľa, a nejde sa klaňať jeho obrazu.

Ako veľmi zaostáva symbol za skutočnosťou, je zrejmé z toho, že symbol oslavuje krátky život židovských prvorodených, skutočnosť však trvalý život všetkých ľudí.

Ved' nie je nič veľké, ak niekto unikne na krátky čas smrti, no vzápätí musí zomrieť. Je však naozaj veľká vec uniknúť smrti celkom. A to sa darí nám, za ktorých bol obetovaný veľkonočný Baránok, Kristus.

Samo meno sviatku vyjadruje jeho veľký stupeň, ak sa správne vykladá. „Pascha“ totiž znamená prechod; že zhubca, čo zabíjal prvorodených, prešiel popri domoch Hebrejov. Ale opravdivý prechod zhubcu sa uskutočnil na nás, lebo popri nás prešiel bez toho, že by sa nás dotkol, keď nás Kristus vzkriesil pre večný život.

Skutočná Veľká Noc (staroveká homília)

Napísal Balek Robert
Nedeľa, 18 Apríl 2010 11:41

A čo má znamenať, ak chceme zistiť pravú skutočnosť, že čas prechodu a záchranu prvorodených určuje začiatok roka? To, že aj pre nás je obeta pravého veľkonočného Baránka začiatkom nového života.

Rok je totiž symbolom večnosti: prebieha v kruhu, vždy znova sa vracia k sebe samému a nespočinie v nijakom ciele. Tak aj otec budúceho veku Kristus. Keď sa za nás obetoval, akoby náš doterajší život vyňal z času a kúpeľom znovuzrodenia nám dáva začiatok druhého života, čím sme sa mu stali podobnými v smrti a zmŕtvychvstaní.

A tak každý, kto si uvedomí, že zaňho bol obetovaný veľkonočný Baránok, nech pokladá za počiatok svojho života tú chvíľu, keď bol zaňho obetovaný Kristus. Až vtedy sa zaňho Kristus obetuje, keď človek uzná milosť a pochopí, že sa touto obetou zrodil život.

Ale keď toto spoznal, nech sa usiluje začať nový život a nech sa už nikdy nevracia k starému životu, ktorému sa blíži koniec. Veď sme zomreli hriechu; ako by sme v ňom ešte mohli žiť?

Z Veľkonočnej homílie starovekého autora
(PG 59, 723-724)